

Mag. Jens Madsen Faber,
Sognepræst til Gislev og Ellested, og hans Børn.

Ved John Hansen,
Sognepræst til Gislev og Ellested.

Den i Overskriften nævnte Mand faar i J. K. Blochs Manuscript om Fyens Gejstlighed et godt Skudsmaal, idet det hedder om ham: »En meget retsindig Mand og især opbyggelig i sin Prædiken, saa mange rejste hen at høre ham. Han var en tro Hyrde mod sin Hjord og var ikke bange for at gaa Ulven i Møde. Han har og vaaren en smuk Poet i sin Tid, det adskillige Paaskrifter i Kirken vise«. Og han var vel anset af sin Biskop, Kingo, og vist i det hele taget en Præstemand, der ragede noget op over adskillige af sine Kaldsfæller, saa det kan maaske nok forsvares at søge at opfriske hans Minde lidt.

Han blev født i Søllinge den 13de December 1654, og var Søn af Mads Jensen, som var Smed (deraf Navnet Faber), og hans Hustru Kirsten Henriksdatter († i Gislev 1685, begr. ¹⁰/₄ og lagt i Kirkegangen lige for Kirkedøren), som var Datter af Degnen Henrik Jørgensen i Søllinge. Han blev Student fra Odense Gymnasium 1674, Rektor i Faaborg ²³/₁₂ 1679, kaldet til Præst for Gislev og Ellested ¹⁵/₁₀ 1681, og ordineret ²³/₁₀. Den 19de Maj 1700 blev han Magister og 1704 Provst over Gudme Herred.

Aaret efter sin Ankomst til Gislev — ¹¹/₁₀ 1682 — blev han gift med sin Formands Enke, Birgitte Brodersdatter Risbrigh. Hun døde 1699, og Hr. Faber skriver i Kirkebogen: »Mandagen d. 3 Juli blev min gode Kone begravet, 39 Aar gammel, 1 Døgn og 14 Timer. O puerperium ipsi qvamvis durum, attamen beatum, mihi tristissimum«. Imidlertid indlod Hr. Faber sig snart — ²²/₁₁ 1699 — i Ægteskab igjen med Anna Sophia Jacobsdatter, født i Faaborg ⁶/₂ 1683, Datter af Borgmester Jacob Jørgensen, som var Halvbroder til Hr. Fabers Morfader, og hans Hustru Karen Henningsdatter Achtonia, om hvem Bircherod siger: »Hun var meget raffineret og elsket af alle; i Enfoldighed skrev en uden paa et Brev til hende: Alsommægtigste Karen Borgmesters. Ingen af Landsens Adel skrev til hende uden at kalde hende Frue Karen Borgmesters«. Ved dette Ægteskab kom Hr. Faber ind i en anset og overordentlig udbredt Familie. Det hedder sig, at der Aar 1672 kun skal have været to Præster i Fyen, som ikke vare enten beslægtede eller besvogrede med Borgmester Jacob Jørgensen og hans Hustru i Faaborg.

Mag. Faber var en gjæstfri Mand. Som saadan omtales han af Mikkell Hansen Jernskjæg, der i 1706 rejste fra Trolholm (nuvær. Holsteinborg) til Faaborg i Følge med en Præst, og den 26 Juli paa Rejsen var i Gislev Præstegaard. I sin Rejsebeskrivelse (trykt i Saml. til Fyens Histor. og Topografi VIII S. 1 ff.) giver han tillige et lille Interiør af Præstegaarden:

»I denne Provstes Hus jeg havde nok at høre
Paa Klokke-Sang og Slag, som klingred for mit Øre,
I Stuen var der to, i Kammeret og to,
Hvorved at Tiden gik des bedre hen med Ro.
Et Orgelværk var og i Provstens anden Stue,
Bemalet meget skjønt, forgyldet som en Lue,
Der det blev stemmet op, da gik det meget vel,
Den hæderværdig Mand han spilled paa det selv«.

Ved festlige Lejligheder havde Hr. Faber fine Gjæster: Herskabet fra Lykkesholm o. a. Med Herskabet, 3: Erik Sehested og Fru Margrethe Ramel, stod han sig i det hele taget godt og kom nok af og til paa Herregaarden. I Aaret 1711, da Pesten rasede i Kjøbenhavn, havde en Del adelige Personer, som vare dragne bort derfra, fundet gjæstfri Modtagelse paa Lykkesholm. Derom giver følgende Digt (i Karen Brahes Bibl. i Odense), der er i Tidsalderens Stil og i flere Henseender ret karakteristisk, Oplysning:

Rigtighed og Reysepas

for det Høyædle Compagni, som sig paa nogen Tid paa Løckisholm haver opholdt, efter Skyldighed opsat af J. Faber.

Jeg kiedes ved mig selv, jeg spaatter ald min Glæde,
 Jeg bær mit Hoved tungt, jeg tumler fra mit Sæde,
 Jeg veed ey, hvad jeg vil, mig smager intet sødt,
 Mit Ansigt staaer i Molm, mit Sind er qualmedødt.
 Det gode svand saa snart, dend Glæde var saa stakket,
 Min Lyst sit Vandretøj saa hastig sammenpakket,
 Sex Ugers Glædes Soel, som jeg i mange Aar
 Har ei seet Mage til, igien bag Skyen gaaer.
 I denne Efterhøst sig Fugle lode finde.
 Paa vores ringe Egn, som jeg mig ey kand minde
 At have fundet før, det var en fremmed Flok
 Og af en herlig Art, det saaes af alting nok.
 Det var en Lercke skøn, og to topkronet Wiber,
 En ret hvidbrystet Svan, se hvor det Hiertet kniber,
 At de har bortet sig, den artig Unges Food
 I vores aabne Vand ey meer sig røre loed.
 Der var en Troll iblandt, hvem maa ey undre dette,
 At Fugle ey har Frygt hos Trolde sig at sætte!
 Hand var ey hovedløs, ey hiernebrudt, ey skiendt
 Af Ondskabs Sindelag — af Røgtet vel bekiendt.
 De fløj, og hand foer med, dog tog han intet mere
 End blot dend gamle Svan¹⁾, de andre samptlig ere,

¹⁾ I Randen: Svane og Trolle rejste til Sælland, de andre til Holsten.

Gud vær, i deres Færd! et andet Sted vendt hen,
 Jeg troer, med Guds Hjælp, de samles snart igien.
 Som det i fordum Tiid var Davids Fryyd og Glæde,
 At Spurve havde Lyst og Roe at bygge Rede
 Ved Herrens Alters Huus, det kand jeg for Guds Dom,
 Naar dend Tiid komme skal, med Sandhed vidne om,
 At det, de holdte sig saa flittig til Guds Tempel,
 Som sand Gudfrygtigheds ret Stempel og Exempel,
 Det kvæged mig min Aand, det kildred mig mit Bryst,
 Det var, Gud veed, saa kiært som ingen anden Lyst.
 Dend stoore Ydmyghed, dend Frygt saa rar at finde,
 Som noget andet rart, at stoore Folck vil kiende
 Med ret Fortrolighed at omgaaes ringe Mand,
 Min Mund, mit Sind, min Pen ey ret udsige kand.
 Der fløed og Gavegods fra deres Balsom-Fingre,
 For mig og Fattigfolk de loede Mønten klingre.
 Hvad vil jeg sige meer? hvor jeg mig seer omkring,
 Sig deres Goodhed teer i en priisværdig Ring¹⁾.

Passet beseglet med Taksigelsens Lak,
 Høyædle Patroner, at takke er Resten,
 I faaer og I venter ey andet af Præsten:
 Tak Lercke, tak Wiiber, tak Svaner, tak Troid,
 Jeg eder befaler Gud samtlig i Vold,
 Hand giøre jer lette til Luften at tvinge,
 Og lade Lyksalighed om eder svinge!
 Tilvifter mig stedse en Vinge-Veirs-Dunst
 Og lader mig blive i Naade og Gunst;
 Saa længe Gud lader mig være i Live
 Jeg eders andægtig Forbeder skal blive,
 Især at I snarlig med Sundhed og Fred
 Maae komme til kiæreste Reder og Sted!

¹⁾ I Randen: En Ring, som Madame Svane forærede min Kone til
 sin Gedächtniss.

Hr. Faber var altsaa noget af en Poet. Vi kjende ogsaa andre poetiske Frembringelser af ham. Hos Giessing (II. 152 ff.) findes et Digt om Søllinge Præster og Degne, og i Ellested Kirke hænger en Tavle, der i en lang Inscription paa Latin og et Vers paa Dansk melder om, at Kirken ved Bekostning af Hr. Erik Sehested og Frue restaureredes 1693. I samme Kirke, der i Følge Hr. Fabers Indberetning 1707, før Restaurationen saae ud ligere en Hestestald end et Guds Børns Forsamlingshus, sattes følgende Inscriptioner (der nu ere forsvundne) af Hr. Faber paa 1. Prædikestolens første Side: »Denne (o: en malet Trompet) er vor Stridsbasun, som vi skulle lyde paa; ingen bedre Sjøletone end Guds Ord at eftergaae«. Paa dens anden Side, paa hvilken var malet en Fane: »Denne er vor Fægtnings-Fane, som vi skulle sværge til, Christi Korsens Blod og Bane, derudi er vunden Spil«. Paa dens tredje Side, paa hvilken var malet en Krone: »Denne er vor Sejers-Krone, som vi skulle prydes med for den høie Himmeltrone; Gud af Naade give det!«. 2. Paa Kronen over Prædikestolen: 1ste Liste: »Her er Majestætens Stoel, her er Sandheds klare Soel, her er den, som har at byde; Israel! den skal du lyde«. 2den Liste: »Haarde Ord, som Tordenstraale, Sukker-Trøst- og Honning-Tale, begge Dele den skal siunge, som har ret en Præstetunge«. 3die Liste: »Drypper, Himle, med naadige Strømme, fryder med Visdom hver Hjerter og Siæl, Dyderne voxer, Ondskaberne rømme, Ordet bekomme os samptlig saa vel«. 3. Paa Degnestolen: »Her gaaer Melodien fra, her begynder Zions Sang, naar som denne Røst staaer paa, da gjør Sjælen Himmelgang; at vi saa med Sang engang, ønske vi os allesammen, maatte staa i Englevang, dertil siges her og Amen!«. Og-saa paa Skriftestolen sattes Indskrifter.

Sin Præstegjerning røgtede Hr. Faber, saa vidt det kan skjønnes, godt. Han var en god Prædikant og nidkjær i Embedet. Han skrev en smuk og tydelig Haand, og Kirkebøgerne ere førte meget akkurat af ham. Adskillige

Notitser har han gjort i dem. Han anfører, hvem der har maattet staa Skrifte, t. Ex.: 1699 blev Jørgen Rasmussen og hans Kone i Holme publice absolveret for deris Barn, som var død i Sengen hos dem. Gaf mult 3 Dl. 1707 blev David Tøysen og hans Kone af Ramdrup publice absolveret, hvis spæde Barn var død hos dennem. Det samme overgik de samme Folk Aaret efter. 1713 Dom. quasimodo gen. blev Samuel Jacobsen i Gislef publ. absolv. propter vomitum in templo ex ebrietate. Den offentlige Afløsning fandt ellers mest Sted i Anledning af Forsyndelser mod det 6te Bud. De uægte Børns Tal var dog den Gang ikke særlig stort i Sognene: 1700, 1 af 29, 1702, 1 af 33, 1703, 2 af 25 o. s. v. Fra 1718 anføres, i hvilke Kister de døde jordedes, t. Ex.: Fyrkiste, en gammel Klædekiste, Kiste af Eg overtrukket med Bly, Kiste af mangeslags Træ, Esche Kiste o. s. v. I dette Aars 21 December har Hr. Faber sidste Gang skrevet i Kirkebogen, og han har da nok været syg og svag, thi Haandskriften er bleven noget utydelig. Aaret efter døde han, men hans Død er ikke indført i Kirkebogen, saa vi vide ikke Datoen, men det var nok i Juni Maaned — Wiberg siger den 28de.

Med sine Biskopper stod Hr. Faber sig godt. Den 18de August 1688 indgav han Ansøgning om, at den Skat, der ved den ny Matrikuls Udgivelse var lagt paa Gislev-Ellested Præstekalds Tilliggende i Ellested, idet Kommissionen havde erklæret, at det hørte under en Annex-Præstegaard, maatte eftergives, eftersom hverken han eller hans Formænd havde havt Annexgaard, men Jorderne havde været drevne under den rette Præstegaard i Gislev. Skjønt Rentekammeret under 13 Oktober 1688 erklærede, at benævnte Ejendom ikke kunde anses som andet end en Annexgaard, paa hvilken Bygningen var bleven ødelagt, efterlod Kongen under 12te Februar 1689 — og der menes, at det særligt var Biskop Kingos Erklæring, der havde bevirket det — af sær kgl. Naade de Skatter, som af indmeldte Jord hidindtil kan restere, og bevilgede, at Supplicanten og hans

rette Eftermænd i Kaldet maatte nyde samme Jord med lige Skattefrihed, som andre Præster deres Jorder nu nyde. Den 20de Marts 1697 indgav Kingo et Indlæg til Højesteret for »kraftigen at forsvare« Hr. Jens Fabers Rettighed til et Sted i Holme Hauger. Ogsaa Biskop Müller viste Hr. Faber Velvilje, han ordinerede bl. a. en af hans Sønner i Gislev Kirke.

Hr. Fabers 2den Hustru boede efter hans Død i nogle Aar i Holme i Gislev Sogn, saa drog hun til Sælland, hvor hun døde paa Dyrehovedgaard, som hun synes at have ejet, d. 2den Dec. 1739. Ved Skiftet efter hende vare Dødsboets Midler 506 Rdl., Gjælden 540 Rdl. Gaarden vurderedes til 200 Rdl., men ved Auktionen gjordes der ikke Bud paa den, hvorfor den udlagdes til Kreditorerne.

Med begge Hustruer havde Hr. Faber følgende Børn:
Af første Ægteskab:

1. Henrik Jensen Faber, f. $^{10}/_7$ 1683, Stud. Nyborg 1702, Cd. $^{16}/_8$ 1711, Hører i Sorø, Sognepræst i Ringe $^{7}/_9$ 1714, † $^{11}/_1$ 1733.
2. Erik Jensen Faber, f. $^{17}/_8$ 1684, Stud. Nyborg 1702, Cd. $^{2}/_5$ 1705, kaldet til Sognepr. for Husby og Wedellsborg Kapel $^{19}/_8$ 1709, ordineret i Gislev Kirke $^{11}/_9$ s. A. Faderen skriver i Kirkebogen: »Onsdagen d. 11te Sept. 1709 blev min Søn, Hr. Erich Faber, ordineret her i Gislev Kirke af Biskoppen, Dr. Chr. Rud. Müller, at være Hofprædikant til Wedellsborg og Sognepræst for Huusby Menighed. Overværende ved Ordinationen: Jeg self, Hr. Hans Müller af Gudbjerg, Hr. Christen Michael Luja i Ørbech, Hr. Peder Haar af Langaae, Hr. Jacob Berg af Suindinge. Gud gifve ham Naade og Kraft af det Høye til saaledes at føre Aandsens Embede, at det kan blifve Gud til Ære, ham og hans Tilhørere til Salighed. Amen!« Han døde meget hastigt 1715.
3. Broderus Jensen Faber, db. $^{30}/_8$ 1687 af Hr. Matthias i Ryslinge, Provst i Gudme Herred. [Faddere: Velb. Jomfru Anne Dorthea Sehested, Hr. Hans Olufsen i

- Skjellerup, Hr. Anders Lercke i Svindinge, Christian Brodersen, Studiosus, Karen Henningsdatter Acthonia Borgemester Jacob Jørgensøns i Faaborg, Anne Dorthea Acthonia Jørgen Thomsens i Faaborg]. Hører i Sorø 1706, † i denne Stilling.
4. Jens Faber, db. $^{17}/_{10}$ 1688 af Provsten [Jfr. Anne Dorthea Sehested, Hr. Berendt i Hesselager, Hr. Hans i Gudbjerg, Hr. C. M. Luja i Ørbeck, Helvig Hr. Matthises i Røslinge, Birgitte Hr. Christens i Herrested] b † $^{14}/_{10}$ 1691.
 5. Jacob Bircherod Faber, db. $^7/_1$ 1690 [Velb. Jfr. Anne Dorthea Sehested af Lyckesholm, Velb. Lieutenant til Hest under Oberstlieuten. Danckevart Jørgen Winterfeld, Velb. Jfr. Margrethe Sehested, Lykkesholm, Hr. Knud Lerche af Skalkendrup, Hr. Anders Zeuthen af Svindinge, Helvig Hr. Matthises] b † $^{29}/_9$ 1691.
 6. Marie Kirstine Faber, db. $^{12}/_7$ 1691 [Velb. Jfr. Anne Dorthea Sehested, Hr. Anders Zeuthen, Hr. David Olufsen af Ryslinge, Jens Henriksen, Studiosus af Frørup Præsteg., Velb. Jfr. Margrethe Sehested]. Hun blev $^{26}/_4$ 1715 trolovet til Hr. Christen Jørgensen Herrested, der 1706 blev Sognepræst i Ryslinge, hvis tredie Hustru hun blev, da de blev viede $^{26}/_6$ 1715. Da han døde 1717, blev hun gift med hans Efterm. Hr. Poul Rasmussen Haagerup, og døde i Gislev 1761, b † $^9/_5$.
 7. Karen Tomasdatter Faber, db. $^{25}/_8$ 1692 [Hr. Henning i Ringe, Hr. Anders i Svindinge, Herredsfoged (over Sunds og Gudme H.), Christen Jørgensen i Høje, Hr. Jørgens Kone af Gudme] b † $^8/_11$ 1697.
 8. Mads Jensen Faber, db. $^8/_11$ [Velb. Jfr. Anne Dorte Sehested af Lykkesholm, Velb. Otto Sehested af Lykkesholm, Hr. David af Ryslinge, Hr. Jørgen af Gudme, Lissebeth Hr. Hansis af Gudbjerg, Ide Margrethe Hr. Hennings i Ringe]. Giessing, der siger, at han blev Student, benævner ham Matthias. Han forekommer

som Fadder i Ellested 1718. Wiberg nævner som Sognekapellan i Middelfart 1704 Mads Jensen Faber af Gislev-E., f. i Faaborg c. 1680 og † 1716. Men det kan ikke passe.

9. Elisabeth Sophie Faber, db. ¹³/₁₂ 1695 [Velb. Fru Margrethe Rammel, Velb. Lieuten. Jørgen Winterfeld, Velb. Otto Sehested, Velb. Jfr. Margrethe Sehested, Claus Møller af Gl. Mølle]. Gift med en Kaptajn i Norge.
10. 11. To dødfødte Døttre, b † ³/₇ 1696 og ⁵/₆ 1699.

Af andet Ægteskab:

12. Christian Faber, db. ¹⁵/₁₁ 1700 [Borgemester Jacob Jørgensen af Faaborg, Sr. Henning Jacobsen ibd. Sr. Ulrich Mogensen af Brendegaard, Claus Møller af Gl. Mølle, og Provstens Mag. Berendts Kone af Hesselager]. Han var 1721 Studiosus og tjente som Præceptor i Ørbek Prg. Siden blev han Tolder i Rørvig.
13. Birgitte Jensdatter Faber, db. ⁵/₁₂ 1701 [Lieuten. Jørgen Winterfeld af Holmelund¹⁾, Simon Poulsen, Foged paa Lykkesholm, Karen Achtonia Borgemester Jacob Jørgensens, Karen Jacobsdatter Ulrich Mogensens af Brahetrolleborg, og Mette Margrethe Jensdatter, Frue Generalindens Pige af Glorup]. Hun blev gift med Tolder og Postmester Bøgvad i Børgense.
14. Mette Cathrine Faber, db. ⁶/₃ 1705 [Ulrich Mogensen og Hustru af Brahetrolleborg, Broderus Faber af Gislev og Mette Marie Hans Vulfs af Faaborg] † ugift.

¹⁾ Denne tit nævnte Jørgen Winterfeld, der var af en brandenborgsk Adelslægt, var f. 1664 og † 1712. Han blev dansk Officer (den første af sin Linie) og 1694 gift med den tit nævnte Anne Dorteia Sehested († 1707), med hvem han havde 8 Børn. Han og hans Frue gave 1704 Kalk og Disk til Ellested Kirke. Baae paa Kalken og Disken findes Vers, som rimeligvis ere forfattede af Mag. Faber.

15. Anne Margrethe, db. $^{16}/_7$ 1706 [Velb. Otto Schested, Christen Jørgensen i Høye. Hans Vulf, Kontrollør i Faaborg, Anne Dorthea Jørgen Thomsens ibd. og Madame Behmann af Lykkesholm], † 1710, b † $^9/_{11}$.
16. Christiane Augusta Faber, f. $^{15}/_{11}$ 1708, db. $^{19}/_{11}$ [Capitainlieut. v. Haugwitz, davær. paa Lykkesholm, Borgem. Jacob Jørgensen, Sr. Henrich Behmann, Forpagter paa Lykkesholm, Studiosus Mons. Michael Clausen af N. Broby og Sr. Henrich Lassis Kieriste af Faaborg]. Gift $^8/_9$ 1741 m. Hr. Elias Naur Fabricius († 1785), Sognepr. i Kiøng paa Sælland, og døde 1779.
17. Anna Frederica, db. $^9/_5$ 1712 [Henning Jørgensen og Jørgen Jørgensen af Faaborg, Hr. Rasmus Winthers Hustru i Ørbæk, Hr. Hans Jacobsen i Søby, Barnets Moster Anna Helvig Jacobsd. af Faaborg og Søster Elisabeth Sophie af Gislev]. b † $^3/_8$ 1713.
18. Jacob Jørgensen Faber, db. $^3/_2$ 1718 [Karen Borgmesters i Faaborg, Hr. Hans Jacobsen i Søby, Jørgen Jacobsen, Raadmand i Faaborg, Peter Busch, Handelsmand ibd. Erenegott Marcusdatter af Christiansdals Præstg. og Marie Poulsd. af Skougaard.] † ung.

Et — om ikke just poetisk, saa dog ret kuriøst — Aktstykke haves fra Hr. Fabers Haand i følgende Brandstød-Brev, som han udstedte for tre Gaardmænd i Lindeskov, Ellested Sogn, hvis Gaarde brændte d. 1ste April 1686. Kuriøsiteten ligger især i, at Brevet, i det mindste tilsyneladende, gjælder alle tre Mænd under ét.

»Naade og Fred være med alle dem, som dette ville læse og ret tage til Hjerte! At som Guds Børn kan ikke være Korsets Hede foruden, det har ogsaa ladet sig se udi denne ærlige og fromme Mand, Johan Hansen, Rasmus Rasmussen og Niels Jørgensen, tilforn boende saa vel, at han kunde huse mange, men nu sørgelig hossiddende hos sine Naboer i Lindeskov, thi alligevel han idelig og altid

har frygtet Gud af Hjertet, saa har Gud dog villet tillade, at hans Hus og Gaard med al megen Guds Velsignelse af Bohave, Gods og alt, hvad nogen af hans Stand kunde med al Lyksalighed eje, ved en ulykkelig Ildebrand blev ganske lagt i Aske forleden Skjærtorsdag d. 1ste April. Han var nylig kommen af Guds Hus, hvor han med god Tro og Andagt var bleven delagtig i Christi Legem og Blod. Ved samme Vaadeilds hastige Omløb er han saa reent bleven skilt ved alt det, han havde, at han, hans Hustru og Børn beholdt ikke saa meget reddet fra Ilden, som der kunde lukkes under et Øje, uden det fattige Kvæg, som Gud dog var saa naadig at lade dem beholde til Jordens Dyrkelse og des mere at holde vedlige, og som han selv kom aabenhovedet ud af Døren, saa blev han ikke saa meget mægtig af sit, som han kunde skjule sit Hoved med, hvorfor jeg vil formode, at han, som i al sin Tid har været en from og trofast Mand, og der til med saa flittig Arbejder, at han aldrig har havt fornøden, heller aldrig har tænkt at sé til andet efter sin Næring end til Gud og til sine Hænder, finder dog fromme og medlidende Hjerter, som hjælper ham noget til rette igjen; thi nu nødes han til det, han ikke gjerne vilde, at forsøge, i hvilke Huse den kristne Kjærlighed boer. Jeg vil bede af dem, som dertil ere forordnede, at de paa bedste Maade vil recommendere ham til fromme Mennesker, og af alle Fromme, at de efter deres Fromhed og Evne vil komme ham noget til Hjælp; ikke ønskende i slig Maade Vederlag igjen, dog forsikkrende enhver, som for min ringe Forbøn denne min Sognemand vil komme til Hjælp og til det bedste betænke, at jeg skal være af min Formue deres Tjener og skyldige Forbeder hos Gud.

Gislev Præsteg. d. 20de April 1686.

Jens Madsen Faber.
